

ЦЪНАТА
на
в. „НЕДЪЛЯ“

е:

Въ България за година 4 лева
За шест месеци 2'50

„три“ 1'50

ВЪ СТРАНСТВО:
За година . . . . . 5 лева

„шест месеци“ . . . 3 „

„три“ . . . . . 2 „

Неплатени писма не се приемат.

Абонаментъ въ предплатата.

Единъ брой 20 стотинки.

НЕДЪЛЯ

ДВЪ-НЕДЪЛЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСНИКЪ

ЗОРНИЦА.

Седмиченъ вѣстникъ, който се издава въ Цариградъ, и който отъ началото на 1895 година встъпва въ 20 та си годишнина е била толкоъ дълго време предъ читателитѣ, и тѣ тѣй добре сѫ я оцѣнили, щото нѣма нужда сега отъ особий прѣпоръжчания. Тя е била единъ отъ най-независимѣтѣ, най-безпристрастнѣтѣ вѣстници върху политически и разни други въпроси, които тя е зависала отъ нея.

Навѣрно, читателитѣ ще продължаватъ и за напрѣдъ да подкрѣпятъ този най-старъ на български и общеполѣзенъ вѣстникъ.

Годишна цѣна за България 7 лева, прѣплатени. Всичко се относи до Редакция „Зорница“. American Han. Constantinople Turquie. 2 — 15

„ЗАЩИТНИКЪ“, периодически политico-иконо-
мически литературенъ и антисимистически вѣст-
никъ. Годишенъ абонаментъ 6 лева прѣплатими.
Адресъ редакция „ЗАЩИТНИКЪ“ Видинъ.

1 — 4

ПО ВЪПРОСА ЗА АКЦИЗА.

Чуденъ народъ сме, наистина, ние българи! За пустия си инатъ мило и драго жертвуващъ само и само да напакостимъ противници! си, та подиръ каквото щѣ нека става. Цд-голѣмата част отъ нашата „опозиционна“ преса най-безсъвестно продължава да експлоатира съ закона за акциза и подстрекава наивния ни народъ къмъ разни митинги и възстановане противъ единъ законъ, който е приетъ отъ цѣло едно Народно Събрание и потвърденъ отъ Върховния Господарь. Това обстоятелство рисува съ най-ярки черти нашето още незрѣло политico-икономическо въспитание и пълзящъ характеръ. И съ това негодуване противъ акциза какво принесохме? — Чуждо вмѣшателство въ вътрѣшните наши распорѣждания. Още прѣзъ лѣтото ние, пишущите тѣзи редове, първи бѣхме, когато се явихме противъ решениета на финансовата комиссия въ единъ Софийски независимъ органъ, относително въпроса за акциза, ала тогава почти цѣлата наша преса мълчаше, немѣше, и никой не обѣли зѣбъ да каже нѣщо, а сега всички крѣщимъ на халось. Ако има причини, за които най-много трѣбва да негодува нашата журналистика, или политическите партии, то въ това отношение най-много е виновато правителството, за гдѣто прѣди да се внесѣтъ въ камарата каквото и да били закони или бюджети, не имъ се даватъ гласност. Прѣставете си, ако закона за акциза се прѣдоставяше една година за разлѣждане отъ журналистиката, щѣха ли да се явятъ тѣзи брожения и викоти противъ него? — Веднажъ приетъ единъ законъ отъ камарата, потвърденъ отъ Княз, хиляди викотии и критики сѫ на празно, така щото разни митинги и протести противъ акциза не помагатъ нищо друго, освѣнъ врѣда и пакостъ за клѣтата на държавица и за нашата глава.

Вмѣшателството на австро-турското правителство въ нашетъ вътрѣшни правителствени распорѣждания по въпроса за акциза ни дадоха добра пѣчтица, която всѣки българи ще иматъ за благото на отечеството си, добре ще помни.

Ний, макаръ и да не имахме желание да се косваме по въпроса за акциза, но дължос-

тъта, като журналисти, ни налага да иска-
жемъ нашето негодуване относително ек-
сплоатирането съ закона за акциза отъ страна на нашите политически крѣгове.

Армията и политическите ни партии.

Какъ да захванемъ? „Отъ какъ падна Стамболова“, или „отъ както моралното влизане започна...“ или „отъ когато тахтабитѣ и куцитѣ кончета...“ или „единъ отъ въпросите, които вълнуватъ...“ и не, не, коренитѣ на тия работи стоятъ много по на-
длубоко. Но понеже у насъ има обычай да захва-
щатъ съ „отъ какъ...“, то и пие така ще направимъ.

И тѣй, отъ какъ прѣкарахме и патихме множество либерални, консерваторски и пр. режими, отъ какъ на българския данъкоплатецъ хиляди пакти се обѣщаваха златни гори, отъ какъ промѣнихме даже и единъ князъ, зачеваме все повече да съзнаваме, че тяжеста врѣхъ плѣщить ни се увеличава, че нашето производство върви, като костенурка. Пазаришата ни прѣѣланни съ чуждоземни стоки, които съ своята ефтина убиватъ зараждащата се наша ин-
дустрія, а за нашето производство, каквото и да е то сега, никакви. Вноса отъ година на година се у-
величава, а износа ни се намалява. Въ тѣлото ни се е винъ кърлежъ на европейский капитализъ, който слѣдъ като изсмучи най жизненитѣ ни сокове, ще ни захвѣри, като непотребенъ парцаль. Отъ друга страна, въ стрѣмленето си да настигнемъ другите културни страни, ние простираме крака, вѣнъ отъ чергата си и прѣтоварваме и тѣй прѣтоварен-
ний си грѣбъ съ нови дачьци.

Втършно, страната ни прѣставлява цѣлъ ха-
осъ, въ когото човѣкъ мѫжно може да се ориентира. Съ десетки политически фракции, които блѣщатъ съ безпрограмноста си. Отъ прѣвъ поглѣдъ, всѣки би заключилъ по числъто имъ, че политический ни живо-
тъ е силно развитъ! Горчива ирония!... Полити-
чески животъ?... но имаме ли условия за сега, ко-
ито биха могли да го създадутъ?

Ако нашето общество би било развито икономически, то партийтѣ му щѣха да прѣставляватъ интереситѣ на извѣстни класове. Напримеръ въ Франция има легитими, социалисти, радикали, крелиари и пр. и всѣка партия прѣставлява интереситѣ на единъ отъ общественинитѣ слоеве. Но Франция, по своето индустриално развитие стои много на високо и за туй кассовото подраздѣление, прѣдизви-
кано отъ икономическото, се изразява въ нейни по-
литически животъ. Така ли е у насъ?...

Тукъ ще трѣба да прибегнемъ до вечното „отъ какъ...“

И тѣй, отъ какъ се освободихме политически отъ Турция, ний се заробихме икономически отъ го-
лѣмитѣ капиталистичесъ държави. Постепенното упа-
дване на нашетъ занаяти създаде грамадно чис-
ло хора, безъ опрѣдѣлено занятие, а образование-
то и външните умственни влияния създадоха у-
насъ единъ специаленъ класъ отъ хора, пакъ безъ опрѣдѣлено занятие — интелигенцията, която върви и ще върви тамъ, гдѣто я влечатъ интереситѣ, т. е. заедно съ политическата фракция, ко-
ито е на властъ, защото държавата я храни. Ра-
ботното настѣнение, а особено земедѣлѣцтѣ, които съ болшинство у насъ, още не е съврѣшенно
съсипано, за да може политическата му летаргия да се свѣрши. — Брачияния човакъ още може да се тупа, а нивицата, макаръ и да е прѣтрупана
съ драгове, още си е гаша. Отъ друга страна
пъкъ търговското ни съсловие едва сега захваща
да живе и работници пролетари, каквото има на

ВСИЧКО

Цѣ се отнася до вѣстника
има ржониси, и пр. да се
изправи до Редакцията въ Плѣ-
ненъ а пари до администратора

Д. П. Бакърджиевъ.

* Неупотребени ржониси връ-
шатъ се обратно, само ако сѫ
придружени съ нужднѣтъ за то-
ва по ц. марки.

За обявленията на сѫд. прис-
тави се плаща по 5 ст. на дума,
ако сѫ публикуватъ по три пъ-
ти по 3 ст. За частни по 20 ст.
на пълъ въ 4-та страница, а за
въръзки по 50 стот. За срочни
и гѣсечни или годинни об-
явления се правятъ важни
отстѣжки.

западъ, ний едва имаме или почти нѣмаме. При
тия условия т. е. кога класова общественна орга-
низация нѣмаме още, не можемъ и да имаме по-
литически партии, които да прѣставляватъ ин-
тереситѣ на цѣлото общество. Остава само разви-
тата част на нашето общество — интелигенцията
му — която може напълно да съзнава свойѣ
интереси и да ги прѣставлява въ свойѣ поли-
тически партии, каквото и да биelle тѣ. На прѣвъ
поглѣдъ туй мнѣние може да се стори смѣло и
повърхностно, но въпроса стои друго яче Поли-
тически партии има тамъ, гдѣто има и класово
съзнание. А имаме ли пие напълно диференциро-
вани общественни класове? — Въпроса самъ по
себе си се разрѣшава, защото ако ги имахме, тѣ
трѣбва да сродяватъ своето съществуване, било
въ камарата, било другаде.

И удивляватъ се, че българина не умеѧлъ
да живѣе политически. Не е туй чисто българско
свойство, а е само слѣдствие отъ настоящето не-
нерѣко обрисовано общественно класова организа-
ция. Безъ класово съзнание, което зависи отъ
горното, нѣма и истински политически борби.
Ако е вѣрно туй, що казахъ, остава само едно,
именно: че нашите народи сѫ израждните на инте-
лигенцията ни — п че държавата сега за сега е
въ тѣхни рѣце, и тѣхни покорно ордие. Че туй
е така, ний можемъ го прослѣди изъ цѣлия си по-
литически животъ. Размѣра на вѣстника не ни позво-
лява да навѣждаме дѣлги примѣри. Но достатъчно е
само едно дѣлничкоявление, което всѣки е забѣлѣз-
валъ. — Щомъ падне у насъ едно министерство и се
вѣскачи друго, партията на първото изчезва, като
въ дѣнь земѣ! Просто чудесно! Като въ театра,
изведиѣ менятъ декорацитетъ. Туй доказва, че
елементитѣ, които съставляватъ политическите ни
партии, сѫ само отъ интелигенцията и че тя е
готова да иде тамъ, гдѣто я чакатъ по тѣлти
заплати. И когато безбройното число лейнитѣ
фракции се борятъ за властъ и сѫ готови днесъ
да се оплюватъ, коя имъ е поддрѣжката? Дали
въ народа, въ името на когото вършатъ официал-
ни кражби? Не, народа макаръ и да не е още за-
живѣлъ политически, чувствова и отъ горчивъ
опитъ е узналъ че тѣмъ не може да се надева, ни-
то да ги вѣрва. На своите чиновници ли тогава,
кога сѫ на властъ?...

Въ тая си борба за властъ или за задържане-
то, тѣ си служатъ съ друго срѣдство. Тѣ не мо-
гатъ да се опиратъ върху массата защото не прѣ-
ставляватъ интереситѣ и. Незабѣлѣзано и неусътно
се развива у насъ постоянната армия — едничката
опора на всѣки до сега наши управляющи. И дѣ-
йствително, на кого друго, тѣ могатъ да се надѣватъ?
И кой други ще прѣставляватъ, ако не себе си,
интереситѣ си? Догдѣто у насъ не се даде политическо
въспитание до тогава туй меншинство, кое-
то самозганно се титулира за прѣставител на ин-
телигенцията, която има легитими, социалисти, ради-
кали, крелиари и пр. и всѣка партия прѣставлява интереситѣ на
единъ отъ общественинитѣ слоеве. Но Франция, по
своето индустриално развитие стои много на
високо и за туй кассовото подраздѣление, прѣдизви-
кано отъ икономическото, се изразява въ нейни по-
литически животъ. Така ли е у насъ?...

Зашо у насъ разноситѣ за падържанието на
армията ни се увеличаватъ? Да ли туй става, защото
се застрашаваме отъ външнѣтъ непрѣятель? — Но

между народното положение на България е такова, що прави почти излишна постоянната ни армия. Икономическите интереси на европейските държави ги кара да пазят по неволя нашата независимост — страната ни представя едно добро стварище за стоките на всички големи капиталистически държави — туй е расковничето на нашата независимост. Нима нашата 200.000 армия може да ни запази въ слу- чай на война, отъ Австрия, или Русия?

Но ако нашата войска не може да ни запази отъ външният неприятел, защо я увеличаваме? — Защото нашите власти съ се ангажирали отъ по напрѣдъ въ единъ хълзгавъ пътъ, когато съ си слушили съ войската ни, като съ срѣдство за задържание на власть, а днесъ, когато орѣдието имъ, чрѣзъ тѣхъ, нараства и заживѣ самостоятеленъ животъ. днесъ то започна зарѣда си да ги командува. Защо се гласуваха сега сумми за заплати на генерали, висши офицери и пр.? Имѣнно да се угоди на начальниците на армията, за да бѫдѣтъ гѣ заедно съ правителството.

И дощъ денъ, когато военното тѣло, вмѣсто да бѫде орѣдие въ рѫцѣ на власть, само ще започне тѣмъ да диктува волята си. И тѣжко и горко ни тогава!... Още отъ сега взехме да виждаме съдѣствията на туй печално явление?... — Гдѣ се е чуло и видяло висши офицери да се обрѣщатъ на партизани, да агитиратъ въ полза на тия или ония фракция!!.. Туй само въ България може да стане... .

Въ едно недалечно бѫдѫще, настъ ни очаква сѫщата сѫдба каквато и Сърбия сподѣти,... Вѣтрешни размирици, разярени партизански страсти, разорение на страната ни отъ тѣжки данаци и дългове и за венецъ на туй, военна диктатура съ всичкитѣ и ужаси!.. Перспективата е зловеща, но фактитѣ ни кара да така да мислимъ. Кой не е забѣлѣзълъ какво подмоющие иска да има на всѣка-де военни то тѣло!... И кѫде и въ какво не се е намѣсвало и не иска да се намѣсва!.... И когато България оголѣ и осиромашѣ, когато нашата зараждаща се индустрия пропадне и умрѣ още въ пелнитѣ си, тогава нека пакъ нашата армия ни защищава отъ „вѣтрешни и външни врагове.“ 4.

Л ъ Т О П И С ъ

Закона за данъка върху занятията съ указъ подъ № 285, обнародванъ въ 16 брой на „Дѣр. Вѣстник“ влизъ въ сила отъ началото на тѣзи година. Този новъ по родътъ си у настъ законъ, май не ни направи добро впечатление, а вънъ отъ това срѣщатъ се нѣкои и други нестѣобразителности и противорѣчия. Така на примеръ въ чл. 7 отъ сѫщия законъ се казва между другото, че облагатъ се съ данъкъ и „издателитѣ на вѣстници, журнали, разни книги и съчинения.“ А пъкъ въ таблицата „за разредитѣ по които се плаща данъка върху занятията“ приложена при казания законъ, се казва и така, „вѣстникаритѣ, печатаритѣ, издателитѣ на разни книги и съчинения“ плащатъ отъ 20 — 300 лева годишно. Погорѣ се казва, че само „издателитѣ на вѣстници, журнали, разни книги и съчинения“ плащатъ данъкъ, а

въ таблицата се казва и *вѣстникаритѣ, издателитѣ и пр.* Обаче въ чл. 2 буква б се казва друго: „неподѣлъжътъ на данъкъ: авторитѣ и прѣводачитѣ на разни книги и съчинения“. Значи отъ чл. 7 и буква б отъ таблицата се подразбира, че както издателя, така и писателя трѣбва да плаща данъкъ, макаръ чл. 2 п. б да освобождава първите т. е. писателитѣ. Таквиятъ важни противорѣчия въ законъ, мислимъ, нетрѣбва да се допускатъ. Независимо и отъ това, голема грѣшка е пропуснатата въ въпросния законъ, за тѣто облагатъ съ такъвъ големъ данъкъ журналистите и издателитѣ, когато тѣ, напротивъ трѣбва да се ползватъ и съ други привилегии, още по-вече у настъ, гдѣто журналистиката и литературата въобщѣ забатачватъ всѣко въ дѣлгове, та камоли да намеря прѣхрана отъ тия свободни занятия и плаща данъкъ. Ний за сега обрѣщаме вниманието на нашата журналистика да разглѣда всестранно този въпросъ и увѣрени сме, че ще се съгласятъ съ нашето негодуване.

Писателството въ Русия. Царь *Николай* на 13-ти того е издалъ единъ указъ, въ силата на който ще се отпуска всѣка година отъ държавната хазна извѣстна помощъ на нуждащите се учени книжовници и литератори. Ето въпросния указъ: „Въ Монаршеската грижа за върхните подданици, които се по-свѣтили дарбите си и усиленитѣ си трудове на служение Намъ и на отечеството въ поприщата на науката, словесността и изврвмения печатъ, намѣрихме да спроведливо да отпушчаме всѣка година, отъ държавното ковчежничество, парична срѣдства за подаване необходимата помощъ на нуждащите се учени книжовници и публицисти, както и на тѣхните вдовици и сираци, като възлагаме исполнението на тази наша воля на императорската академия на науките, като първѣнствующе ученъ съсловие въ руската империя. Твърдо се надѣвамъ, че такава поддържка, които се дава независимо отъ подмагнането на сега сѫществуващите съ такава цѣлъ частни учреждения, ще даде на казанитъ лица възможностъ съ още по голема ревностъ да по-свѣщаватъ силите си на служение на науките и отечествената литература...“ — Ами у настъ? — Вмѣсто такива помощи — разни данъци и патенти!

— Шоцето за гр. Ловечъ съвръшено е прѣтурдано съ прѣснъ снѣгъ. Мнозина ижтичи изъ Плѣвънъ се връщатъ.

— На 1-ти того въ градътъ има пристигна г. А. Людкановъ, който бѣ посрѣдникъ отъ мнозина приятели. На 2-и с. м. г-нъ Людкановъ заминъ за София.

— Спорѣдъ съведеніята ни, Софийските печатари - господари, си съставили дружество за да пазятъ интересите си и искоренятъ работническите стачки, които напослѣдъкъ въ София доска често почнаха да ставатъ.

— Въ гр. Варна щѣль да почне да се издава новъ радославистски вѣстникъ.

— Отъ нѣколко дни насамъ пощата отъ София и Никополь твърдѣ късно захвана да пристига въ градътъ ни.

— Софийското списание „СВЪТЪ“ прѣвъз тази година ще излиза въ нашия градъ Плѣвънъ, гдѣто се е съставилъ и „Книжовенъ Комитетъ“ отъ нѣколко интелектуални сили, които възлагатъ перото. Първата книжка отъ сп. „СВЪТЪ“ ще излезе къмъ края на този мѣсецъ. Които г-да желаятъ да го получаватъ, нека прибрѣзатъ съ испращанието абонаментната стойностъ два лева.

— Отъ два - три дена пасамъ нашия градъ е покритъ съ хубавъ снѣгъ.

— Въ Варна почниятъ да се издава и другъ недѣленъ в. „Народна Самозащита“, съ демократически духъ. Ако сѫдимъ отъ първия му номеръ, той изглежда да не се влияе отъ никаква партия или фракция. Желаемъ добре успѣхъ на новия си Варенски събрътъ.

— На 4-ти того тукашниятъ граждански клубъ „Дружба“ прѣдстави за първъ пътъ новото драматическо съчинение на г-на Вазовъ „ХАШОВЕ“. Въ идущи брой подробности.

Прѣзъ 6, 7 и 8-ти того, въ Плѣвъ. Окр. Сѫдъ ще се разглѣдатъ слѣдующи угловъ, дѣла:

6-и Февр. Дѣло № 823/94 г. — По обвинението на Върбанъ Милютъ отъ с. Орховица, въ убийство на циганина Цигаре Сюломановъ и пр.

7 Февр. Дѣло № 876/94 г. — По обвинението на Лазаръ Ружановъ и Ламби Симоновъ Сахачиевъ отъ Плѣвънъ, въ наличие фалшиви български монети отъ 50 ст. и пущанието имъ въ обращение.

8 Февр. Дѣло № 994/94 — По обвинението на Иванъ Неничъ отъ Плѣвънъ, въ опетяване чрѣзъ взломъ да ограби купчурджийски дюкенъ на Христо Нацевъ.

8 Февр. Дѣло № 998/94 г. — По обвинението на Михаилъ Х. Константиновъ (Адвокатъ) отъ Плѣвънъ, въ лъжово заклеване прѣдъ Плѣвънъ. Окр. Сѫдъ като ищецъ по Гражд. д. № 233/92 г.

(ци). Преди още да напусне столицата, Годенъ успѣлъ да се прѣоръжча на нѣкои тѣрговци, на които отпослѣ продавалъ стоката си. Стоката на Годена се отлечавала съ добро качественостъ, ефтеностъ и за това се продавала много скоро. Освѣнъ това той сполучилъ да измисли и приспособи нѣкой тѣхнически подобрения въ направата на сбитѣ, и по такъвъ начинъ Годеновскитѣ соби добили популярностъ и начелили още повечи и по-скоро да се продаватъ. Щастието на Годена, като на рѣдкостъ, се усмихвало. Слѣдъ 10 години неговата работилница, тѣй да кажемъ, отъ проста ковачница, се прѣобърнала въ добре урѣдена и солидна фабрика. Всѣка операционна година расширявала и утвѣрдявала нейното благосъстояние и процътвътване. Предѣлътъ на фабrikата се навдигали на дължинѣ и широчинѣ а фабричнитѣ здания постоянно се зидали на височинѣ. Фабrikата си открила централно депо въ Парижъ и отдѣлени въ Лилъ, Бордо, Лионъ и други по-големи градове. Годенъ си купилъ на Белгийската граница собственна желѣзарска фабрика, които начнала да работи само за потребът на Гиза и които много спомагнала за набяване на стоки, които не успѣвали да изработва първата му фабрика, а чрѣзъ това — и да стане по ефекта стоката му. Търговскитѣ операции на Годена постепенно прѣминавали въ областта на големи цифри, до като достигнали и до милиони. Самия Годенъ живѣлъ твърдѣ скромно като тѣрговецъ съ срѣдно състояние, непосредствено самъ ръководилъ работите на фабриката си, твърде умно, грижливо, практически и неизменно помѣстялъ цѣлата си чиста

ДОМАКИНСТВО

Извличане на налъг (Химич. фор. Sp.) отъ фурдата, добивана отъ бълго тенеке.

Ако се направи смѣтка на всичката фурда, която се исхвърля по боклуците отъ нашите тенекеджии, то ще се убедимъ, че калая, който може да се добие отъ тази фурда, ако се събира и употребява, напр. за калайдисване или запояване, можелъ бы да даде единъ приходъ, достатъченъ за прѣхрана прѣзъ цѣлия животъ на едно или нѣколко семейства. На късо казано, това изкуство съставя въ настояще време единъ легкъ занаятъ въ индустриално и икономическо отношение.

Много нови способи се прѣлагатъ за изваждането на калая отъ фурдата на бълго тенеке, но почти всичките способи иматъ тозъ общъ недостатъкъ, че разносътъ по обработването биватъ големи сравнително цѣната на добивания материалъ. Особено въ Англия, която се счита като людка на занаята по правянинето на бълго тенеке, отдавно търсатъ лесенъ способъ за извлечение калая отъ тенекияната фурда. Като такъвъ за сега се явява новия и простъ способъ на англичаните Duke и Redman, който е основанъ на това, че калая има по-големо сродство къмъ олово (Химич. фор. Pb.) отколкото къмъ желѣзото.

По този способъ обработваната фурда отъ бълго тенеке се събира въ по единъ или нѣколко листове черно тенеке, свива се добре и се счуква въ видъ на кърпѣли. Праватъ пещъ, оджака на която трѣбва да бѫде съ наклонъ къмъ дѣсна или лѣва страна; съответствено на огъжа трѣбва да бѫде направена и повърхността на пещта въ видъ на стълба, на всѣко стъпало на която се закрепва по единъ чугуненъ съждъ, а съждовете се съединяваатъ по между съ трѣбички така, що метала, отъ дѣствието на огъня, слѣдъ като се стопи въ сѫдъ отъ по-горнио стъпало, да може да се излива въ такъвъ отъ по-долнио. Такива съждове турятъ отъ 5 до 6. Кърпѣлътъ съ фурдата се турятъ въ първия и най-горентъ съждъ; слѣдъ това въ сѫдъ наливатъ растопено олово Pb толкова, що да могътъ кърпѣлътъ съвсемъ да се залѣтъ. При поддържанието на извѣстна температура въ топливото на пещта, частъ отъ калая се съединява съ олотово, а останалия остава по желѣзото (тенекето) и, за да се извади и той, трѣбва растопените калай съ олотово да се пропустятъ прѣзъ всичките съждове посъдователно, а въ първия съждъ да се налѣтъ втори и трети пътъ растопено олово и така сѫщо посъдователно да се пропускатъ прѣзъ всичките съждове. По такъвъ начинъ, въ резултата ще се получи смѣсъ отъ два металла и, за да се отдѣлятъ калая отъ олотово, подлагатъ тази смѣсъ на извѣстна операция, свѣдѣние за която ще дадемъ въ единъ отъ слѣдующите номера на вѣстника.

ПРАВИТЕЛСТВЕН КУГСЪ НА МОНЕТИТЕ:

Златни:

Турски лири — 22 л. 70 ст.	Наполеонъ — — — 20 л.
Полумонетъ — 20 л. 50 "	Срѣбърни:
Английска лира — 25 л.	Германска марка — 1 л. 25 ст.
Минци — — 11 л. 60 ст.	Австр. фиоринъ — 2 л. 50 "

печалба отъ фабриката пакъ въ нея и, къмъ края на 70-тата си година, бившия Парижки тенекеджия станалъ милионеръ, а фабриката му — до високата на сдна отъ първите въ Франция.

Тази е миналата вѣнкаша история на гизкия фамилистеръ. По нататашното ѝ развитие едва-ли може се обясни безъ характеристиката на оригиналната, необикновенна и привлекателна личност на самия Годенъ. Той е билъ едналистъ-самоукъ, хуманенъ (милостивъ), твърдѣ и непоклатимъ въ убежденията и стремленията си. Още отъ млади години, като живѣлъ въ Парижъ, той обичалъ да чете, много прочелъ и досът силно се увличалъ въ същението на по-главните и радикални Французски економисти по него врѣме. Тѣхните съчинения биле за Годена любими книги. Но въ Гиза той въ нищо и никога не е исказвалъ литературно-економическите си едеали и симпатии. Годенъ прѣкрасно испълнявалъ ролята си като внимателъ и грижливъ домакинъ, като оставалъ доволенъ само отъ това, че го почитатъ и хвалятъ за добритѣ му качества. Той цѣнилъ по достойнство труда и хората, снисходително се отнасялъ къмъ слабостите и недостатъците, Нѣмалъ зла памѣтъ и за обиди не отмѣщавалъ, а напротивъ, по добрата си воля, е правилъ много добрини за въ полза на работниците си. Той открилъ пенсионна касса, като ѝ станжалъ и главенъ жертвователъ, попечителъ и ръководителъ: основалъ инвалиденъ домъ за прѣстарелите работници; основалъ спистовна касса, трикласно училище, музей съ образци и рисунки и прѣкрасно читалище за 300 души.

спѣда.

КНИЖНИНА

ЛУЧА, книжевни лист друштва „Горски Виенци“. Година I, свеска I, за януар. Уредујуки книжевни одборъ. Цетине, 1895.

Черногорската литература, колко и да е бъдна, но въ последните няколко години въ нея захванаха да се явяват такива бисери, които обръщат вниманието и на европейския печат. Всичко отношение не малко внимание обрънаха и произведенията на Черногорския княз *Никола I*, който до сега, до колкото сме слъдили, е издал четири доста обемисти чисто литературни произведения. Между другите балкански държавици княз *Никола I* се числи, като един от най-даровитите поети, още повече като имаме предвид видът, сложността му занятия като господаръ на едно княжество, така що не можем да се не удивляваме кога той успева да пише. Но отъ неговите произведения видимо заключение, че той отидъкъ и утешение намира въ поезията.

Обаче, пръв настъпващата година черногорската литература се обогати с още едно списание — „Луча“. На първо място е поместено едно патриотическо стихотворение отъ *Ж. Драгоевич*, подиръ което интересния очеркъ — „Лирика по поезията“ отъ професоръ *Л. Т. Петрович*, който дава взгледовете на извѣстния немски учень *Мориц Каризер* по този въпросъ. Ний бихме извлѣкли нѣкои и други пасажи изъ този интересен очеркъ, ала, това пай-добре ще биде, ако се прѣведе цѣлия очеркъ, който по своята си научность и важност би окрасилъ всѣко едно наше литературно списание.

Покрай другите интересни материали които красятъ сп. „Луча“, интересни сѫ за настъп. българитъ, народните умотворения, гдѣто има да се исчерпватъ нѣкои и други исторически факти.

СИТИНІ ДРЕБНИ.

Пътувача казава на водача си:
— Тукъ на близо, отъдъл на селото, има една рѣчичка; тя се губи подъ планината и пакъ се появява
— [Водача глѣда въпросително],
— Можъ ли ме заведи тамъ?
— Можъ, но ще закъснемъ. Ами отъ гдѣ знаешъ, бе даскале, че тукъ има такава рѣка?
— Писана е въ книгата.
— Въ книгата ли? бей! Затова казахъ вчера въ село, че ти си билъ даскале надъ даскалитъ!

Въ едно Плѣвенско кафе се стана дума за балонътъ.
— Владѣщето принадлежи на въздухоплаването, каза рѣшително единъ.
— Ахъ, Боже мой, обади се другъ, кога това? Ние, Пловдивитѣ, бактинахме да плаваме изъ калъта!

Слугата тича срѣчу гостодари си.
— Барометра е на дѣждъ, гостодарю.
— Глушенецъ съ глупици! Прѣбира го скоро да се не измокри.

Х. К.
— УВЕЛИЧИТЕЛНО СТЪКЛО. Отъ градътъ единъ приятелъ съобщава едно доста оригинално „негово изобрѣтеніе“: „Напълнете едно бъло шипче съ вода и отъ едната страна турете потрѣтъ и прѣзъ стъклото вие ще го видите увеличенъ въ естествена величина.“

Плѣвенско Околоиско Спестително Акционерно Земедѣлческо дружество

**„НИВА“
ИЗВѢСТИЕ № 230**

Управителниятъ съѣѣтъ на Дружеството, на основание чл. 13 и 30 отъ устава и решението си отъ 2 того, обявява за знание, че назначи за Директоръ до сегашнити Касиеръ Г-нтъ *Ст. Д. Коларовъ*, който за напрѣдъ ще прѣставлява дружеството предъ всички учреждения и лица.

При това съобщава, че се приематъ въ дружеството частни лихвиени влогове съ лихва безсрочно 6%; шестъ мѣсечни 7% и годишни 8%.

Приема за инакосо (събиране) и шконтониране полици мѣстни и странини платими въ Плѣвенъ.

Прави размѣна на пари и отпуска заеми на земедѣлци подъ поръчителство и ипотека.

Плѣвенъ, 6 Февруарий 1895 год.

Отъ Управителниятъ Съѣѣтъ.

ПЛѣВЕНСКО ОКР. ГОРСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 138

Плѣвенската Окр. Горска Инспекция обявява на интересуващи се, че въ Държавната папиониера край гр. Плѣвенъ се намиратъ за проданъ: 12000 три годишни и 6000 двѣ годишни акаций, 11600 три годишни айланти 2500 три годишни черници и 808 три годишни орѣхчета.

Въ Държавната Луковитска папиониера има 8500 три годишни акаций, 4040 три годишни, айланти 300 три годишни черници и 240 четвери годишни айланти.

Желающитъ да купятъ отъ тия фиданки могжтъ да се отнескатъ до инспекцията въ гр. Плѣвенъ.

Цѣната на горнитъ фиданки е: за акацийтъ и айланитъ 15 ст. за черницитъ 20 и орѣхчетата 25 ст. фиданката.

Горски Инспекторъ: С. Панайотовъ

1 — 3

ПЛѣВЕНСКО ОКРЖНО УПРАВЛЕНИЕ
Отдѣление Финансово**ОБЯВЛЕНИЕ**
№ 734.

Плѣвенското Окр. Управление обявява за всѣобщо знание на интересуващи се че на 25 Февруарий н. г. въ 2 часа послѣ пладнѣ, ще се произвѣде търгъ съ явна конкуренция въ помѣщението на Плѣвенската Окржна Постоянна Комисия, за отдаване подъ наемъ за настоящата година слѣдующи съ правителствени пазбища находящи се въ Плѣвенското Окржие.

- 1) Пазбището „Боевъ Геранъ“ въ района на с. Горна Митрополия отъ около 7000 декара.
- 2) „Батловецъ“, „Орта Бунаръ“ и „Чешме сова“ въ с. Орѣховица отъ около 18000 д.
- 3) „Сазлъ Соватъ“ въ с. Брѣшляница отъ около 5500 декара.
- 4) „Черешовица“ въ с. Рибенъ отъ около 8000 д.
- 5) „Гърнецъ“ въ с. Славовица отъ около 3500 д.
- 6) „Чешме Соватъ“ въ с. Рибенъ отъ около 7000 д.
- 7) „Ченгене Сарай“ и „Свирча“ въ с. Орѣховица отъ около 12000 декара.
- 8) „Вълчовецъ“ въ с. Г. Митрополия отъ около 5000 д.
- 9) „Бахча Арда“ въ с. Орѣховица отъ около 650 д.
- 10) „Дълб. Геранъ“ въ с. Трѣстеникъ отъ около 1000 д.

Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е за пасищата: „Боевъ Геранъ“ 165 лева, за „Батловецъ“ 300 лева, за „Сазлъ Соватъ“ 157 лева, за „Черешовица“ 162 лева, за „Гърнецъ“ 132 лева, за „Чешме Соватъ“ 117 лева, за „Ченгене Сарай“ и „Свирча“ 150 лева, за „Вълчовецъ“ 100 лева, за „Бахча Арда“ 40 лева, и за „Дълбокъ Геранъ“ 60 лева.

Интересуващи се Господи могътъ да видятъ поемните условия и други книжа по търга всѣки присъственъ день въ канцелярията на Плѣвенската Окржна Постоянна Комисия.

Переторжката по търга ще стане на слѣдующиятъ денъ.

Въ случай, че при търгатъ и переторжката не се получатъ удовлетворителни цѣни, то ще се произвѣде втори търгъ, който ще стане на 15 Мартъ н. година.

г. Плѣвенъ, 28 Януарий 1895 год.

Плѣв. Окр. Управителъ: Д-ръ Ив. Златаровъ

1 — 2 п. Финан. Началникъ: И. С. Драсовъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 148 — Подписаній Ив. Чолаковъ Пом. Сѣдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сѣдѣ на II-ї участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2098 издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мир. Сѣдия на 7 Юни 93 год. въ полза на Колю Радювъ и Н. Мариновъ отъ с. Одърне противъ Атанасъ Боеовъ отъ същото село за 388 л. въ допълнение на обявлен. ми № 5502 отъ 3 Ноем. 93 г. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всебъщо знание, че отъ 20 Февруарий и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующи дължникови недвижими имоти а именно:

1. Една нива въ Одренското землище въ мѣстността „Бариче“ около 6 дек. при съѣди: Братия Неткови, Печо Рачовъ, Георги Кръстевъ пътъ оцѣнена за 120 лева.

2. Една нива въ същото землище въ мѣстността „Лозови пътъ“ около 8 дек. при съѣди: Дично Димитровъ, Никола Боеовъ, селско пазбище и пътъ оцѣнена за 160 л.

3. Една нива въ същото землище въ мѣстността „Пордимски пътъ“ около 7 дек. при съѣди: Братия Петашови Вълчо Николовъ и Никола Пешовъ и пътъ оцѣн. за 140 л. Горниятъ имотъ не е заложенъ никому. — Наддаван. ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ

Желающитъ Г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ градъ Плѣвенъ всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 16 Януарий 1895 год.

Пом. Сѣдебъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 177 отъ 93 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 491 — Подписаній Ив. Ат. Гърковъ Сѣдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сѣдѣ на I-ї участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 909 издаденъ отъ Плѣв. Мир. Сѣдия на 22 Юли 85 год. въ полза на Братия Дочови отъ г. Ловечъ противъ Атанасъ Конновъ отъ градъ Плѣвенъ за 1117 гроша и 30 пари и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всебъщо знание, че отъ 18 Февруарий и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующи дължникови недвижими имоти а именно:

1. 1/2 Отъ една къща въ г. Плѣвенъ въ I кварталъ построена отъ камъкъ керепичъ и дървенъ материалъ,

покрита съ керемиди половината надъ мааж, дължина 8 метра ширина 7 метра, височина отъ къмъ пътя 3 м., а отъ къмъ двора 6 1/2 м., съ дворъ около 1 декаръ при съѣди: Георги Ниродопски, Францъ Хорачекъ, Митю Продановъ и пътъ оцѣнена половината за 300 лева. Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому. —

Желающитъ Г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ г. Плѣвенъ всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 30 Януарий 1895 год.

Сѣдебъ Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ
Дѣло № 42 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 301

Подписаній Ив. Чолаковъ Пом. Сѣдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сѣдѣ на II-ї участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2786 издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мир. Сѣдия на 9 Юни 94 г. въ полза на Атанасъ Кънчевъ отъ с. Згалевецъ противъ Тодоръ Мариновъ отъ с. Въл.-Трѣнъ за искъ 190 лева въ допълнение на обявлен. ми № 5791 отъ 22 Ноември 94 г. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всебъщо знание, че отъ 25 Февруарий и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующи дължникови недвижими имоти а именно:

1) Една ливада въ Въл.-Трѣнското землище въ мѣстността „Балога“ около 11 декара при съѣди: Мончо Христовъ, Иванъ Хр. Моновъ и пътъ оцѣнена за 220 л.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому. Наддаван. ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Желающитъ Г. г. да купятъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ г. Плѣвенъ всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглѣждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ, 30 Януарий 1895 год.

Пом. Сѣдебъ Приставъ: Ив. Чолаковъ
Дѣло № 183 отъ 1894 година. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 363

Подписаній Ив. Чолаковъ Пом. Сѣдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сѣдѣ на II-ї участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 3947 издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мир. Сѣдия на 19 Декември 92 г. въ полза на Атанасъ Трифоновъ отъ с. Пелешть противъ Димитъръ Мотовъ отъ същото село за 259 лева въ допълнение на обявлен. ми № 4097 отъ 28 Юли т. година и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всебъщо знание, че отъ 20 Февруарий и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующи дължникови недвижими имоти а именно:

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 296

Подписанний Ив. Ат. Гърковъ Съдебенъ Приставъ при Плѣв. Окржженъ Съдъ, на I-й участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ № 2473 издаденъ отъ I-й Плѣв. Окр. Съдъ на 1 Октомврий 94 год. въ полза на Гица Гергюва отъ гр. Плѣвенъ противъ Марийка Начова Христовица Мика, Райна и Спаска Христови отъ същия градъ за 210 лева и 10 лева 20 ст. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 1 Февруарий т. г. и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длъжниковои недвижими имущества а именно:

1. Едно лозе въ Плѣвенското землище въ мѣстността „Петте могили“ около $3\frac{1}{2}$ дѣка при съсѣди: Първанъ Христовъ, Стоянъ Майстора, оцѣнено за 210 л. На даванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитъ Г. Г. да купитъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки пристъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 17 Януарий 1895 год.

Съдебенъ Приставъ Ив. Ат. Гърковъ
Дѣло № 435 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 297

Подписанний Ив. Ат. Гърковъ Съдебенъ Приставъ при Плѣв. Окр. съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 2098 издаденъ отъ I-й Плѣв. Мир. Съдия на 18 Ноемврий 89 год. въ полза на Иочно Михалчовъ отъ гр. Плѣвенъ противъ Кръстю Недѣлковъ Буковечина отъ същия градъ за 110 лева и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 15 Януарий 95 г. и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длъжниковои недвижими имоти а именно:

1. Единъ бостанъ въ Плѣв. землище въ мѣстността „Зелните бостане“ около $2\frac{1}{2}$ дѣка при съсѣди: Фотаки Костовъ пътъ и бара оцѣнено за 200 лева.— Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Желающитъ Г. Г. да купитъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки пристъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 17 Януарий 1895 год.

Съдебенъ Приставъ Ив. Ат. Гърковъ
Дѣло № 2 отъ 1890 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 298

Подписанний Ив. Ат. Гърковъ Съдебенъ Приставъ при Плѣв. Окржженъ Съдъ, на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 950 издаденъ отъ Плѣв. Миров. Съдия на 21 Априлъ 89 год. въ полза на Плѣвенската Земледелческа касса, противъ Трифонъ Мариновъ отъ гр. Плѣвенъ за 655 лева съ лихва и др. раз и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 1 Февруарий и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длъжниковои недвижими имоти а именно:

1. $\frac{1}{5}$ Часть отъ едно воденичище приспособено за три-каменна воденица лѣжаща на „Плѣвенската бара“, подъ града, при съсѣди: отъ дѣвѣ страни пътъ, Симеонъ Хайдуровъ и Тодоръ Ташовъ, оцѣнена частъта за 300 л.

2. Половина отъ единъ бостанъ „задъ барата“ въ същия районъ отъ 8 дѣка при: съсѣди: Петъръ Стаменовъ, Марийка Андрейска, Зачо Сидимджийски и Атанасъ Бѣлича, оцѣнена половината за 200 лева.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ по отдѣлно.

Желающитъ Г. Г. да купитъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки пристъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 17 Януарий 1895 год.

Съдебенъ Приставъ Ив. Ат. Гърковъ
Дѣло № 180 отъ 93 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 299

Подписанний Ив. Ат. Гърковъ Съдебенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 2979 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдия на 14 Августъ 93 год. въ полза на Вълчо Литовъ отъ гр. Плѣвенъ противъ Чачо Стойковъ отъ с. Ласкаръ за 141 лева и др. раз и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 1 Февруар. и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длъжниковои недвижими имоти а именно:

търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти а именно:

1. $\frac{1}{4}$ отъ една къща и двоянъ отъ къмъ площа построена на върхъ земята отъ кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ плохи и керемиди на четири отде-ления дължина, около 15 метра ширина $4\frac{1}{2}$ метра височина $2\frac{1}{2}$ м., при съсѣди: Христо Мариновъ, Цвѣтко Колювъ и площа оцѣнена четвъртина за 250 лева

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Желающитъ Г. Г. да купитъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки пристъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 17 Януарий 1895 год.

Съдебенъ Приставъ Ив. Ат. Гърковъ
Дѣло № 574 отъ 93 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 63

Подписанний Ив. Ат. Гърковъ Съдебенъ Приставъ при Плѣвенъ. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 184 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдия на 13 Януарий 94 год. въ полза на Кръстю Ивановъ отъ с. Петерица, противъ Тодоръ Кънчовъ отъ с. Дол. Дѣбникъ за 300 лева и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 20 Януарий и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длъжниковои недвижими имоти а именно:

1. Нива въ Петерицкии районъ въ мѣстността „Милманница“ отъ 4 дюлюма, при съсѣди: Цвѣтанъ Илиевъ Ганинъ, Динко Бояджията, Кръстю Ивановъ и д. Миншиш оцѣнена за 80 лева.

2. Нива Сѫдия районъ „мамуляка“ отъ $3\frac{1}{2}$ дюл., при съсѣди: Хицо Вецинъ, Герго Ивановъ Минковски, Тано Симеоновъ и Неша Мончовица оцѣнена за 70 л.

3. Нива сѫдия районъ „Банова Слатина“ отъ $3\frac{1}{4}$ дюл. при съсѣди: Глигоръ Димитровъ, Радко Тодоровъ и Кръстю Ивановъ оцѣнена за 75 лева.

4. Нива сѫдия районъ „при бабината Янина тръника“ отъ $3\frac{1}{2}$ дюл. при съсѣди: Димитъ Лишинъ, Щоцо Велковъ, Дѣдо Мако Генковъ и пътъ оцѣнена за 70 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ по отдѣлно.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Желающитъ Г. Г. да купитъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки пристъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 10 Януарий 1895 год.

Съдебенъ Приставъ Ив. Ат. Гърковъ
Дѣло № 30 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 194

Подписанний Ив. Чолаковъ Пом. Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 3663 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдия на 20 Ноемврий 92 год. въ полза на Къна Димитрова отъ с. Недешатъ противъ Петъръ Николовъ отъ с. сѫдъ, село за 895 л. въ допълнение на обявленето ми № 5896 отъ 29 Ноемв. 94 г. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 29 Януарий и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длъжниковои недвижими имоти а именно:

1. Едно лозе въ Недешатското землище въ мѣстността „Нотока“ около $2\frac{1}{2}$ дѣка при съсѣди: Начо Бешовъ Игнатъ Иочовъ и Петъръ Лачовъ оцѣнено за 150 лева.

2. Една нива въ същото землище въ мѣстността „Бохотски-път“ около $8\frac{1}{4}$ дѣка при съсѣди: Тодоръ Тотовъ, Мотко Георгиевъ и Пано Ликовъ оцѣнена за 200 л.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ по отдѣлно.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Желающитъ Г. Г. да купитъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки пристъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 19 Януарий 1895 год.

Пом. Съдебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ
Дѣло № 596 отъ 92 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 150

Подписанний Ив. Чолаковъ Пом. Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на II-й участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ № 4673 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мировъ Съдия на 9 Декемврий 1894 г. въ полза на Ат. Кънчовъ отъ с. Згалювецъ противъ Русанъ Ивановъ отъ с. Вълчи-трънъ за 111 лева въ допълнение на обявленето ми № 5790 отъ 22 Ноемврий 94 год. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 25 Януарий и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длъжниковои недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ Вълчи-трънското землище въ мѣ-

стността „Камака Лозията около 19 декара при съсѣди: Иванъ Дичковъ, Петъръ Мачовъ и Нешовъ оцѣнена за 380 лева.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитъ Г. Г. да купитъ продаваемъ се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки пристъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 16 Януарий 1895 год.

Пом. Съдебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ
Дѣло № 362 отъ 1893 година. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 147

Подписанний Ив. Чолаковъ Пом. Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 1928 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдия на 27 Май 93 год. въ полза на Радионъ Ивановъ отъ с. Одъре противъ Мехметъ Юсеинъ Дели Башовъ отъ сѫдъ, село за 505 лева въ допълнение на обявленето ми № 5782 отъ 2 Ноемв. 94 год. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 20 Януарий и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите длъжниковои недвижими имоти а именно:

1. $\frac{1}{2}$ отъ Едно бранице въ мѣстността „Кара-асансъкъ път“ отъ около 14 дѣка половината при съсѣди: Мехмедъ Османовъ, Берберъ Османъ, Георги Газибара и Кара-асансъкъ нива оцѣнена половината за 280 л.